

– *Ebből a rövid interjúból is kiderülhetett, nagyon sokrétű munkát végez. Mit szeret közülük a legjobban?*

– Még mindig nagyon szeretek tanítani. Ma már döntően doktoranduszokat oktatok. Jó a fiatalokkal együtt gondolkodni, mert fiatalon tartja az agyamat. Nagyon szeretek kutatni is. A külföldi egyetemjárás és a tudományos kapcsolatok törtériját, a peregrináció történetét kutatom. Ebben kiváló eredményeket értünk el. Az itteni munkámat illetően pedig – mivel történészként a múlt iránt elfogult vagyok – a régi dokumentumok megőrzésével, feldolgozásával szeretek a legjobban foglalkozni. De azért annyira nem vagyok öreg, hogy ne lássam, hogy az informatika milyen fontos. Bevallom nem értek annyira a modern technikához, de azt tudom, fontos, hogy jó szakemberekkel vegyem körül magam.

– *Köszönöm a beszélgetést! További eredményes munkát kívánok, és sokakkal együtt drukkolunk a múzeumalapítási terv megvalósulásának!*

JEGYZETEK

- 1 Az egyetemi könyvtár évkönyvei XIV–XV. Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem Egyetemi Könyvtára, Budapest, 2011. 150. p.
- 2 Mezey László Miklós–Vajda Kornél: „Totális átalakulásban vagyunk immáron csaknem egy évtizede”. Beszélgetés Szögi Lászlóval, az ELTE Egyetemi Könyvtár főigazgatójával. = Könyv, Könyvtár, Könyvtáros, 2006. 4. sz. 3–10. p.
- 3 Magyar Tudományos Művek Tára – www.mtmt.hu
- 4 Ld.: 1. sz. jegyzet!

Pegán Anita

Kistelepülések és gyermekek könyvtári ellátása – fiatal könyvtárosok és díjnyertes pályamunkáik

Interjú Bedekovity Zórával és Tóth Renátával

2011 nyarán, a Pécssett megrendezett könyvtáros vándorgyűlésen ismét kitüntettek egy fiatal kollégát „Az év fiatal könyvtárosa”-díjjal. A korábbi évekhez képest újdonság volt, hogy mellette ezúttal még egy pályázó különdíjat kapott, amelyet a Kovács Máté Alapítvány ajánlott fel. A Kovács Máté Alapítvány szintén céljának tekinti a fiatal, pályakezdő könyvtárosok továbbképzé-

sének, előmenetelének támogatását. Kuratóriuma ezért alapított különdíjat, amelyet – „Az év fiatal könyvtárosa”-díj alapítói, azaz a Magyar Könyvtárosok Egyesülete és az Informatikai és Könyvtári Szövetség, valamint a Kovács Máté Alapítvány kuratóriuma között született együttműködési megállapodás értelmében – „Az év fiatal könyvtárosa”-díj átadásával azonos helyen és időben, annak átadási rendje szerint osztanak ki.

Bedekovity Zóra, a szekszárdi Illyés Gyula Megyei Könyvtár munkatársa nyerte el ebben az esztendőben „Az év fiatal könyvtárosa”-díjat. Tóth Renáta, a zalaegerszegi Deák Ferenc Megyei Könyvtár munkatársa pedig az első különdíjjal jutalmazott pályamunka szerzője. Mindketten igencsak aktuális témával pályáztak. Zóra a kistérségi ellátásban dolgozik, a szekszárdi kistérség mozgókönyvtári gyakorlatát ismertette pályázatában*, Renáta pedig gyermekkönyvtárosként az új, önálló – uniós pályázati forrásból létrehozott – gyermekkönyvtári honlapot mutatta be, s avatott be megteremtésének részleteibe.**

Külön érdekesség, hogy mindkét díjazott Szombathelyen végezte el a könyvtárszakot, és látásból ismerték is egymást a főiskoláról.

– *Hogyan nyerték el a díjat, illetve a különdíjat? Az olvasók kedvéért röviden összefoglalnátok a pályázatokat tartalmát?*

B. Z.: A díjra a szekszárdi Illyés Gyula Megyei Könyvtár jelölt. A pályamunkám címe *Esélyegyenlőségi törekvések a kistelepüléseken. A mozgókönyvtári ellátás gyakorlata a szekszárdi kistérségben*. A dolgozatban a jogi háttér és a Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer ismertetése után bemutatom azt, hogy nálunk hogyan működik a kistelepülések könyvtári ellátása, és az éves statisztikai jelentések alapján az utóbbi négy év eredményeit szemléltetem.

T. R.: A különdíj elnyerése teljes meglepetés volt számomra, nem gondoltam arra, hogy különdíjat is kiosztanak. Nagy öröm volt számomra, amikor Hangodi Ágnes kedves levelét olvastam, és szívélyesen invitált a vándorgyűlésre, a különdíj átadásának helyszínére. Benne és Kovács Ilonában nagyon kedves és szeretettel teli kollégákat ismerhettem meg; külön jólesett az a baráti fogadtatás, amivel mint ismeretlen „ismerőst” üdvözöltek. Ezúton is szeretnék nekik köszönetet mondani.

Pályázatom szöveges tanulmány, és az egy projekt bemutatása kategóriában neveztem vele. Gyermekkönyvtárunk honlapja a TÁMOP-pályázat keretében lehetőséget kapott a megújulásra. Ez nagy öröm és kihívás volt, ezt bátran mondhatom magam és a kollégák nevében is. Az új honlap kialakításához szükség volt jól összehangolt csapatmunkára. Szerencsés találkozás volt azzal a weblapkészítő teammal együtt dolgozni (webmark), amelynek tagjaival megtaláltuk a közös hangot, és a sikeres munka eredményeképpen megszületett az új honlapunk. *Utazz velünk, köss ki nálunk!* – ez a pályázatom címe. A mai világban az internet nélkülözhetetlen. Az élet minden területén használjuk. Újfajta kapcsolattartási eszköz az olvasóink felé, aktualitását ez is adta. Munkámban bemutatom a honlapot, kiemelve a fontosabb

* <http://mke.info.hu/tevekenysege/palyazatok/az-ev-fiatal-konyvtaros/>

** <http://gyermekkonyvtar.dfmk.hu/tanulmanyok/toth-renata-utazz-velunkkoss-ki-nalunk>

szerkezeti egységeket, mentősorokat, almenüket, közösségi „színtereket”, kapcsolattartási módokat, pályázatokat. Nemcsak a gyermekolvasóknak, hanem a szülőknek és a kollégáknak is kínálunk hasznos ismereteket. Tanulást segítő tippjeink és könyveink, „kötelezők helyett ajánljuk” menüpontunk – mind olyan újdonság, ami miatt érdemes ránk kattintani és nálunk elidőzni. Aki elolvassa és a weboldalra is rákattint (<http://gyermekkonyvtar.dfmk.hu/>), egy képzeletbeli utazáson vehet részt könyvtárunk interaktív világában. Szeretném megmutatni, hogy mi mindent kínálunk az olvasóinknak, programokat, rendezvényeket, könyvajánlót, fő programcsomagjainkat, a Cimbora klubot, ami Zala megyében elsőként alakult meg, a Mesefa néven hagyománnyá vált olvasásnépszerűsítő pályázatunkat, és a 17 éve sikeresen működő irodalmi levelezős játékunkat, *Kalandozás a gyermekirodalomban* címmel. Szerettem volna a szakmai közönségnek megmutatni, hogy milyen jó lehetőség rejlik egy megújult honlapban, és ha az olvasókat ezzel közelebb csalogatjuk magunkhoz, akkor már nyert ügyünk van. A gyerekek megnyerése nem könnyű feladat az interneten sem, de bízom abban, hogy ha ránk kattintanak, és felfedezik a honlapot, jobban meg akarnak ismerkedni a könyvtárral. Hiszem azt, ha elültetjük a fejükben a gondolatot és a szívükben az érzést, hogy a könyv mennyire jó dolog, felkeltjük érdeklődésüket az olvasás iránt.

– *Mióta dolgoztok könyvtárosként? Hogyan választottátok ezt a hivatást? Melyik a legemlékezetesebb élményetek a könyvtárról?*

B. Z.: 2007 óta dolgozom a megyei könyvtárban. Hétévesen eldöntöttem, hogy némettanár szeretnék lenni, aztán ehhez kellett még egy szakot választanom. Először a magyar, majd a történelem tetszett, de egyik sem állt hozzám olyan közel. Édesanyám példája és a könyvek iránti szeretet terelt végül a könyvtár szakra. A főiskola után az élet aztán úgy hozta, hogy a gyerekkori álmom nem vált valóra, és nem iskolában helyezkedtem el, hanem a megyei könyvtárban. Nagyon szeretem ezt a szakmát, és ma már el sem tudom képzelni, hogy más munkakörben dolgozzak.

Nemrég volt egy számomra nagyon kedves eset. Svédországból hívott fel minket egy hölgy, és Sebestyén Ádám *A bukovinai székelység tegnap és ma* című, 1989-ben, a megyei könyvtár által kiadott könyvét szeretne volna megvásárolni. Találtam még pár féltve őrzött példányt, aminek az eladásához az igazgató úr hozzá is járult. A csomagba kisebb ajándékokat (kulcstartó, toll stb.) is tettünk. Nagyon jó érzés volt, amikor megkaptam a hölgy levelét, amiben arról értesített, hogy megkapta a csomagot, és mennyire örül a könyvnek, ami neki nagyon sokat jelent, illetve az ajándéktárgyaknak is.

T. R.: Hét éve dolgozom a gyermekkönyvtárban. A szakmaválasztáshoz hozzájárult az is, hogy mindig könyvek vettek körül. Már kiskoromban volt otthon könyvünk, anyukám mindig mesét olvasott fel nekem, rendszeresen jártam könyvtárba. Dolgoztam könyvesbolti eladóként is, valahogy minden a könyvvel volt kapcsolatban. Ezért döntöttem úgy, hogy a gimnázium elvégzését követően jelentkezem a szombathelyi Berzsényi Dániel Főiskolára, és itt szereztem könyvtár–földrajz szakos diplomát. A szakdolgozatomat is a jelenlegi munkahelyemről írtam, és jó érzés volt úgy idejőnni dolgozni, hogy már a gyakorlatot is itt töltöttem.

Sok kedves könyvtári élményem van, mert nálunk mindig történik valami. A legjobb talán a gyermekkönyvtáros kollégáktól kapott első kedves kis ajándék, egy

nevető plüss csillag. Azt mondták, ha szükségem van egy kis plusz jókedvre, csak nyomjam meg és egy nagy adag nevetés lesz a jutalmam. Ezt a módszert azóta is „szükség szerint” alkalmazom magam és munkatársaim örömére. Ha szakmai élményt kell mondanom, akkor egy egészen közelit említenék. Idén tavasszal volt lehetőségem ellátogatni a kollégákkal Paloznakra, a Meseterápiás Központba. Itt Boldizsár Ildikó fogadta a Cimborá klubot, és életre szóló tartalmas és felejthetetlen bemutatót tartott. Mesélt a madarak gyógyító erejéről, arról, hogy melyik ösvény hova vezet, és milyen próbatételt kell kiállni, hogy egyik helyszínről eljuthass a másikra. Mesét olvasott fel, és az ember azt érezte, hogy a lelke megnyugodott; elcsendesült a belsője, és rátalált a harmóniára. Fantasztikus élmény volt, és maximális feltöltődés, amit a gyerekekkel együtt átéltem.

– *Bemutatnátok néhány mondatban a könyvtárat, a munkahelyeteket? Melyik részlegben dolgoztok, melyik a szűkebb munkaterületek?*

B. Z.: Az Illyés Gyula Megyei Könyvtár Tolna megye legnagyobb nyilvános könyvtára. 1961-ben épült, az ország első szabadpolcos könyvtáráként, az akkori elvárásoknak megfelelően. Azóta elavulttá vált, két évtizede folyamatos a küzdelem egy modern, a jelenkor elvárásainak megfelelő könyvtárápületért. Az állomány elhelyezése évről évre egyre nagyobb probléma, és az akadálymentesítés sem megoldható. Az Illyés Gyula Megyei Könyvtár feladata a megye közkönyvtárainak, a szekszárdi kistérség könyvtári szolgáltató helyeinek szakmai irányítása, összefogása. Az ehhez kapcsolódó tevékenységek: kapcsolattartás az országos szakmai szervekkel, intézményekkel; szakmai képzések, továbbképzések szervezése, lebonyolítása; szakfelügyeletek ütemezése, lebonyolítása; statisztikai jelentések összegyűjtése, ellenőrzése, továbbítása a Könyvtári Intézetnek; pályázatfigyelés, szakmai segítségnyújtás; szolgáltató könyvtári tevékenység a szekszárdi kistérségben; az MKE Tolna Megyei Szervezete működésének szakmai támogatása; régiós szakmai együttműködés; nemzeti és etnikai kisebbségek könyvtári ellátása. Szolgáltató könyvtárként húsz település állománygyarapítását látja el, a dokumentumokat beszerzi, feldolgozza, és eljuttatja a településekre. A településeken rendszeresen teljes körű állományrendezést, tervszerű apasztást végez. Az állományok feldolgozásához internetes adatbázist és szakmai segítséget biztosít. Kapcsolatot tart a kistéleplési kollégákkal és a fenntartókkal. Továbbképzéseket, irodalmi és könyvszakmai rendezvényeket szervez. Mozgókönyvtári hálózatgondozói munkakörben a kistéleplések könyvtári ellátásában veszek részt, emellett olvasószolgálati feladataim is vannak.

T. R.: Zalaegerszeg legszebb terén, a régi vármegyeháza előtt áll Deák Ferenc szobra. Róla neveztek el a megye legnagyobb közkönyvtárát is. A gyermekkönyvtárban dolgozom mint gyermekkönyvtáros, immár hetedik éve. A gyermekkönyvtár 1995-ben került a tetőtéri szintre. Azóta várja kis és nagyközönségét. A bútorzat (polc, asztal, ülőszivacs) az idei évben újul meg, otthonosabbá, igazán gyermekbaráttá téve a rendelkezésre álló teret. A munkaterületem nagyon színes képet mutat, mindenben kipróbálhatom magam, mert a kollégáim abszolút partnerként fogadják az ötleteimet, és amiben tudnak, segítenek. Szerencsés vagyok, hogy a már jól összszeszkott csapat befogadott, és nem a munkájukat elvevő fiatalot látták bennem, hanem egy kis vérfrissítést, az új szelet a vitorlákba, amelyeket kicsit formálni, alakítani ugyan kell, de úgy, hogy saját stílusát se veszítse el. Nagyon sokat tanultam

tőlük, és máig tudnak olyan bölcs élet- és szakmai tapasztalattal segíteni, amit elfogadhatok, és hasznosítani tudok. Feladataim közé tartozik az első és második osztályosoknak szóló különböző foglalkozások (báb, dráma, internet stb.), könyvtár-bemutató órák megtartása. Részt veszek a már egy éve működő Cimborá klub programjaiban, amelynek 20-25 fős törzsgárdája van. Az ide járó gyerekek – általában a 12–15 éves korosztály – lelkesen gyűlnek össze minden hónap utolsó péntekén, és itt osztják meg egymással és velünk olvasási élményeiket. Minden hónapban megvan a téma, ami köré szervezzük a beszélgetéseket, ezek nagyon változatosak, a színésztől kezdve a versíráson át sokféle területet igyekszünk a gyerekeknek bemutatni. Könyvtári újságot szerkeszték *Olvasó Lurkó* néven, ami könyvtárunk kiadásában már öt évet ért meg. A havonta megjelenő lapban a hagyományok, népszokások, könyvajánlók, versek, mesék, viccek, fejtörők, színező rovatok is megtalálhatóak. A honlap meghatározott menüpontjait frissítem, újdonságokkal bővítem, részt veszek levelezős játékok feladatainak összeállításában.

– *Melyik a legkedvesebb könyvtári munkátok?*

B. Z.: Nagyon szeretem a települési ellátást, szeretek kijárni a településekre, ott a könyvtári munkafolyamatokban részt venni, szakmai segítséget nyújtani. Korábban végeztem a településeken egy kérdőíves felmérést, azt szerettem volna megtudni, mi a véleményük a rendszerről, illetve a könyvtári szolgáltató helyek működéséről. Az egyik olvasó ezt a választ adta: „*Sokáig legyen még itt helyben könyvtár.*” Úgy gondolom, ez az, amiért érdemes dolgoznunk, harcolnunk. A kistépülések lakóinak igenis szükségük van egy helyre, ahova bemehetnek, ahol találkozhatnak, időt tölthetnek el. Szükségük van egy olyan helyre, ami megfelel a modern kor elvárásainak: például itt internetezhetnek, és a könyvtáros ebben is segítséget tud nyújtani. A települési önkormányzatok önerőből nem tudják fenntartani ezeket a könyvtárakat, szerencsére a kistérségi normatíva ad ehhez nagy támogatást.

T. R.: Szeretem a gyermekkönyvtári munkát, azt szeretem benne a legjobban, amikor kreatívan lehet alkotni, ha szabadon valósíthatom meg az ötleteimet. Hiszen ha egy ötlet jól működik, az nekem is és a gyermek számára is öröm. Az *Olvasó Lurkó* című havonta megjelenő gyermekújságot lelkesen szerkesztem, mert abban sok újat és érdekeset lehet ajánlani az olvasóknak. Vannak kedvenc foglalkozásaim is, például a népmese napi vetélkedők vagy a drámajátékok. Szeretem a barkács–kézműves feladatokat is, ebben élem ki a már említett alkotási vágyamat.

– *Hogyan látjátok a gyerekek, az ifjúság és a könyvtár kapcsolatát?*

B. Z.: Nehéz és nem egyszerű kérdés. A kistépülési könyvtáraknál a statisztikák alapján kijelenthető, hogy az aktív használók többsége az iskolás korosztályból kerül ki. Ez azért is alakulhatott így, mert ezek a szolgáltató helyek több településen az iskola épületében találhatóak meg. Szerencsére a kollégák ezeken a kistépüléseken is már kisiskolás korban megkezdik a könyvtárhasználatra nevelést. A gyerekek még szívesen járnak a könyvtárba, de a mai fiatalokat már nem érdekli a klasszikus könyvtár és az olvasás. Számukra fontos a pörgés, az hogy mindig történjen valami. Sokkal jobb a számítógép előtt ülni, és mindenféle autós–lövöldözős játékot játszani, mint csöndben lenni és elmélyülten olvasni. De ezt közvetítik a filmek, a tévéprogramok is. Nehéz ezekkel felvenni a versenyt.

T. R.: A mai világban nem könnyű gyereknek, fiatalnak és felnőttnek sem lenni. Azok a kellemes és biztonságos védőhálók, amik még boldogult gyermekkoromban körülfogtak, mára eltűntek vagy átalakultak. Mire gondolok? A közösség összetartó erejére, a becsület, a barátság, a szeretet erkölcsi fontosságára. Az én gyermekkoromban voltak kötelességeim, szüleimmel szemben tisztelet és engedelmesség. Ma a nagy szabadság és a „mindent szabad, úgysem lesz komoly következménye” világában más az értékrendszer. Halad a technika, fejlődik a világ, ami nem baj, hiszen a változás viszi előre az embert és a társadalmat. Felgyorsult minden, túl sok a zaj és az információ. A mai gyerek elsősorban nem könyvet akar olvasni, mert az nyugalmat, türelmet kíván, visszavonulást egy külön világba. Most szívesebben időznek videojátékok közt, a közösségi oldalakon, vagy a mobiljukat nyomkodják. A mai kor ezt hozta, és ők az új generáció, akik nem első helyen választják az olvasást mint szabadidős tevékenységet.

De mindig vannak kivételek, mindig lesznek olyanok, akik a kötelezőket vagy a Harry Pottert nem a neten akarják elolvasni vagy DVD-n megnézni, hanem kíváncsiak az eredeti történetre. Könyvtárunkba szervezeten rendszeresen jönnek osztályok, és kölcsönöznek is szép számmal, rajtuk kívül pedig vannak törzsolvasóink is, illetve mindig jönnek új érdeklődők, akik most fedezik fel a könyvár világát. A kisebbeket, alsósokat könnyebben lehet olvasóvá nevelni, mert ők még nyitottabbak, szeretik a mesét, a képeskönyveket, az ismeretterjesztő könyveket. De a tinik kérdése már keményebb dió, mert nekik sok más lehetőség kínálkozik. Kamaszodnak; szerelem, kapcsolatok, csupa fontos dolog. Szerencsére a találékony írók hozzájuk is megtalálták az utat, mert a rendkívül népszerű vámpírkönyvek, misztikus ifjúsági regények remek „lépes méz” számukra. Ezek a könyvek utat nyitnak az olvasás felé az ő és a mi örömünkre is. Szerintem sok múlik azon, hogy egy gyerek, vagy egy kamasz megtalálja-e a neki való könyvet, ha belép a könyvtárba. Nagy a könyvtáros felelőssége, hogy van-e kedve és energiája „Pistikének” vagy „Julikának” a tizedik regényt is leemelni a polcra, és ugyanolyan lelkesedéssel ajánlani.

– *Hogyan próbáljátok felhívni a figyelmet a könyvtárra, miként próbáltok megnyerni még több felhasználót, olvasót? Hogyan követitek a változásokat, amelyek a könyvtárak számára olyan nagy kihívást jelentenek manapság?*

B. Z.: Követjük a könyvtári stratégiát. Egy TÁMOP-projekt keretében jelenleg olyan szoftveres környezet kialakítása történik, amiben a digitalizálás egyszerűbbé válik, illetve egy olyan webes felület készül, amely tudja kezelni a nagy tömegű digitális tartalmat és a jogosultságokat. Ezen kívül az új honlapon otthonról be tud iratkozni az olvasó (a beiratkozási díjat elektronikusan befizetheti), előjegyzést vehet fel a dokumentumokra, a kölcsönzött dokumentumok határidejét hosszabbíthatja. Továbbá készül egy új megyei katalógus, az egységes keresőfelületen keresztül könnyebb lesz a visszakereshetőség. Természetesen mi is élünk a web2-es világ lehetőségeivel: iwiwezünk, twitterezünk és facebookozunk, itt is népszerűsítjük magunkat.

T. R.: Az új honlapunk is azt a célt szolgálja, hogy megmutassuk magunkat a kis és nagyközönségnek. Állandó frissítéssel közöljük a következő programjainkat, író-olvasó találkozókat szervezünk, rendezvényeinkre olyan közéleti szereplőket, előadókat hívunk, akikre az emberek kíváncsiak. Egyik legsikeresebb programsorozatunk a könyves vásárnap, amikor sokan jönnek el, hogy beiratkozzanak, vagy megnézzék, milyen munka folyik nálunk. A média segítségét, hírközlő erejét

is igénybe vesszük, hogy egy-egy programunkat még jobban az emberek figyelmébe ajánlhassuk. A szakmában végbemenő változásokat, új híreket, eredményeket a különböző hagyományos és online médiából szerezzük. Ha lehetőség van rá, szívesen megyünk konferenciákra, továbbképzésekre, mert mindig tanul valamit az ember, amit hasznosítani tud.

– *Hogyan látjátok a könyvtárak jövőjét?*

B. Z.: Könyvtárakra mindenképp szükség van. A számítógép nem tudja maximálisan helyettesíteni az embert. A munkafolyamatot lehet ugyan gépesíteni, de a vizsgakereséshez kell a szakember, aki a tapasztalatai alapján végzi el ezt a feladatot, egyáltalán nem rutinszerűen. Azt sem tudom elképzelni, hogy ne legyenek könyvek, hiszen nekem mindenképpen a kezemben kell fognom, éreznem kell a „könyvszagot”, ami ha régi, azért jó, ha új, akkor meg azért jó.

T. R.: A könyvtárak jövője összetett kérdés. Nagyon sok múlik azokon, akik fontos helyeken hoznak felelősségteljes döntést. Mi, a könyvtárosok megteszünk mindent, amit eszköztárunk és kereteink engednek, ami hiányzik – rendszerint anyagiakban –, azt sokszor lelkesedéssel és a szakma iránti elkötelezettséggel próbáljuk pótolni. Szerencsére sok pályázat segíti a munkánkat, hogy „épüljünk, szépüljünk”, gazdag és színvonalas programokkal, rendezvényekkel várjuk és hívjuk kedves közönségünket. Félek-e attól, hogy a Gutenberg-galaxis elvész? Nem. Ezt azért állítom ilyen határozottan, mert meg vagyok győződve arról, hogy mindig lesz olyan anyuka, aki mesekönyvből olvas esti mesét a gyermekének, vagy olyan nagyszülő, aki könyvhöz nyúl nosztalgizni. A modern technikai eszközök lehetőséget kínálnak az olvasás új dimenzióba kerülésére. De ez nem azt jelenti, hogy nem akarunk papírszagú könyvet a kezünkbe fogni, hanem azt, hogy a rohanó világunkba ez az olvasási forma „jobban belefér”. A hagyományos és modern információhordozók ki kell egészítsék egymást. Nem egymás ellen, hanem egymással szövetségben közvetítik az olvasást. Mert a lényeg a betű szeretete, az olvasás.

– *Milyen terveitek vannak?*

B. Z.: A Goethe Intézetnél elnyertem egy ösztöndíjat, augusztus 29-én indulok Münchenbe négyhetes intenzív nyelvtanfolyamra. A német nyelvtudásom frissítése mellett az ott eltöltött időt szeretném arra is használni, hogy a német könyvtári ellátást megismerjem, és ötleteket gyűjtsek arra vonatkozóan, hogy ők milyen eszközökkel népszerűsítik a könyvtárakat és az olvasást.

A statisztikákból kiderült, hogy a kisteleptületeken a beiratkozott olvasóknak alig pár százaléka 65 év feletti. Meglepően alacsony ez a szám, ezért szeretnék egy könyvtár- és olvasásnépszerűsítő akciót szervezni számukra. Az ösztöndíj után, októberben megkeresem az érintett falvak nyugdíjasklubjait. A német Leserucksack mintájára szeretném ezt végezni, a Vándorputtony nevet adtam neki. (Korábban, szakdolgozatként készítettem már ilyen Vándorputtonyt két iskolának, náluk akkor nagy sikere volt.)

T. R.: Szeretném elvégezni a kiegészítő egyetemi képzést, illetve elmélyedni a biblioterápia tudományában, főleg a gyermekek esetében. Mert mióta többször is módomban volt Boldizsár Ildikó mesekutató és Bartos Éva biblioterapeuta előadásait meghallgatni, meg vagyok győződve arról, hogy egy megfelelő történettel sok jó dolgot lehet véghezvinni.

– *Álmaitok könyvtára milyen lenne?*

B. Z.: Álmaim könyvtára egy tágas, modern, barátságos épület. Valamennyi részleg egy épületben van, ami akadálymentesített. Minden korosztály szívesen betér, az egészen kicsiktől a szépkorúakig mindenki talál magának olvasnivalót, azután szívesen visszajön. Álmaim könyvtára mindig tele van olvasókkal, nagy az érdeklődés iránta, és jobbnál jobb programok szórakoztatják az érdeklődő közönséget. Álmaim könyvtárában nincs lopás, nincs rongálás, hiszen ott mindenki tudja, hogy másnak is szüksége van a könyvekre.

T. R.: Az én elképzelt könyvtáram, tágas, világos és funkcionális, figyelembe véve a mindenkori igényeket. Egyrészt egyszerre lenne családias, minden olvasóréteg számára elérhető, megközelíthető, ahova jó betérni, és ott hosszú órákat elidőzni, másrészt pedig praktikus, az ott dolgozó kollégák számára is élhető munkahely lenne. Nem gondolnék bele „maguktól mozgó polcokat, és automata kölcsönzőrobotokat”, amiket néha a gyerekek javasolnak, ha meghallják ezt a kérdést, mert a személyes kapcsolatnak jelentősége van. Egy korábbi könyves vasárnapi szlogen fogalmazta meg jól: „*Ne üljön otthon, ha könyvtárában otthon lehet!*”

– *Ha a mesebeli tündér teljesítené három kívánságotokat, mik lennének azok?*

B. Z.: Egyet már teljesített is. Nagy álmom volt eljutni a gyökereimhez, Horvátországba. Annak ellenére, hogy ilyen közel van, korábban még soha nem voltam. Szeretnék hosszú, sikeres pályafutást. És szeretnék hamarosan családot alapítani.

T. R.: Azt gondolom, hogy egészség nélkül semmihez sem lehet fogni, boldogság nélkül nem érdemes létezni, és mindig kell az az inspiráció, ami előbbre viszi az embert a szakmájában. Fekete István szívhez szóló soraival szeretném összefoglalni azokat a jó dolgokat, amik nélkül sokkal sivárabb lenne az életünk.

*„Nem kívánok ragyogást,
pénzt, dicsőséget.*

Csak egy tűzhelyet kívánok.

Hívó lámpafényt, meleget azoknak, akiket szeretek.

*Egy darab kenyeret, csendet, pár halk szót, jó könyvet,
és kevés embert.*

De az aztán Ember legyen!”

– *Ennél szebb zárszót keresve sem találhattunk volna. Mindkettőtöknek köszönöm a beszélgetést, további sok sikert kívánok, és természetesen álmaitok mielőbbi teljesülését!*

Tóth Andrea